

и работа та са свършила въ три дни за удивленіе на цѣла та войска.

Тогасъ най храбры тѣ герои: Неоптолемъ, сынъ тѣ Ахиллесовъ, Менелай, Одиссей, Филоктетъ, Аякъ и други, а най подиръ и Епеосъ, влѣзли въ пространния коремъ на коня; а други тѣ Гърцы запамили си колибки тѣ съ сички тѣ принадлежности на стана и отплавали на близлежащія островъ Тенедосъ, дѣто и излѣзли на брѣга.

Като завидѣхъ дыма отъ запаленія станъ и съгледахъ, че кораби тѣ исчезнахъ, Троены тѣ радостны са затекохъ къмъ гръцкія станъ и намѣрихъ грамадныя дървенъ конь. Докато са препирахъ да изгорятъ ли на също то мѣсто туй чудовище, или да го завезятъ въ града, — приближи са Лакаонъ, жрецъ тѣ Аполлоновъ и рекълъ: „Злочесты гражданы! какво безуміе ва е обнело! Немà мыслите, че Гърцы тѣ дѣйствително са отплавали на кораби тѣ си и че даръ тѣ на Данайцы тѣ не крѣе нѣкоя измама? Немà не познавате ёще Одиссея? Въ този конь или са крѣе нѣкоя опасность за васъ, или туй е военна машина, коя то наши тѣ врагове, като съ еа скрѣли нѣйдѣ, ожидать случай да ѣ вкаратъ въ нашія градъ. Но какво то и да е — не вѣрвайте на туй дървено животно!“ Съ тѣзи думы, той чукнахъ съ голѣмо желѣзно копіе по корема на коня. Копіе то кьннахъ и отъ вѣтрѣ коня са раздалъ звукъ, като отъ пусто мѣсто. Но разумъ тѣ на Троены тѣ былъ помраченъ.

Тогасъ нечаянно троенски пастыри довели единъ Гъркъ плѣнникъ, на име *Синонъ*, кого то олувили въ рѣкитакъ на Скамандра. Всички тѣ са зарадвали. Съ любопытство обиколили Троены тѣ плѣнника и го принуждавали да имъ обѣсни тосъ часъ, какъвъ е този конь. Туй също то търеляхъ и този хитрецъ, защо то той былъ са условилъ съ съотечественници тѣ си — да са остави да го плѣнятъ Троены тѣ за да ги подстори да введатъ коня въ града си. Той наченхъ громко да плаче и да са преструва, ужъ че за нищо